

VAZBA.

Rehabilitace z. č. 119/90

227-579/90
227-557/90

J m é n e m r e p u b l i k y i

Jan Ševčík
s originálem založeným
na čl. 67 písm.

Okresní soud v Chrudimi

čas 13.05.2020

Lidový soud v Chrudimi rozhodl po hlavním líčení konaném v Chrudimi
dne 24.3.1953 takto:

Obvinění : 1/ Jan B. [redacted]

nar. [redacted] ve Zl. [redacted], okr. [redacted],
továrník, bytem v Chrudimi IV/ [redacted]

2/ Anna B. [redacted]

nar. [redacted] ve Chrudimi okr. P. [redacted], pomocná dělnice,
bytem v Chrudimi sp. 42/IV

j s o u v i n n i ,

že v době od března 1950 do 1.12.1952 v Chrudimi a v P. [redacted]
hromaděním a ukryváním galanterního zboží v úhrnné ceně 1,412.938 Kčs
dopustili se nekalého jednání, které by mohlo ohrozit plynulé
zásobování předměty potřeby alespoň části obyvatelstva nějakého
místa, při čemž Jan B. [redacted] se dopustil činů za zvláště pří-
těžujících okolností.

T í m s p á c h a l i

Jan B. [redacted] trestný čin ohrožení zásobování podle
§u 134 odst. 1, 3 tr.z. písm. c/,

Anna B. [redacted] trestný čin ohrožení
zásobování podle §u 134 / 1 tr.z.

a o d s u z u j í s e

Jan B. [redacted] podle §u 134 odst. 3 tr.z. k trestu
odnětí svobody v trvání pěti roků a k propadnutí veškerého jmění,
Podle §u 47 tr.z. se vyslovuje ztráta čestných práv občanských na
dobu 10 roků a podle §u 54 tr.z. se nařizuje uveřejnění rozsudku.

Anna B. [redacted] podle §u 134 odst. 1 tr.z. k trestu

odnětí svobody dvou roků a k trestu peněžitému ve výši 50.000 Kčs, v případě nedobytnosti k náhradnímu trestu odnětí svobody šest měsíců, podle §u 43 tr.z. se vyslovuje ztráta čestných práv občanských na dobu pěti let, a podle §u 54 tr.z. se nařizuje uveřejnění rozsudku. Podle §u 78 tr.ř. jsou obvinění povinni hraditi náklady trestního řízení.

O d ů v o d ě n í .

Na základě trestního oznámení a z vykonané domovní prohlídky ze dne 29.11.1953 soud zjistil, že obviněný Jan B. byl do roku 1939 majitelem velkovýroby kožené, dřevěné a kovové galanterie. V roce 1939 se stali jeho synové Vladimír a Oldřich B. společníky obviněného Jana B. s tím, že Vladimír B. vedl provoz, Oldřich B. administrativu a obviněný Jan B. se podílel jednou třetinou na zisku. Po okupaci hospodařili tím způsobem, že od r. 1946 si obviněný Jan B. vybíral zisk ve zboží, z kterého prodal část na krytí svých potřeb a část zboží ukládal po částech až do likvidace podniku r. 1950 na půdě obytného domu. Po uzavření podniku byly provozní místnosti v domě pronajaty, a tehdy obviněný na půdu uskladnil ještě poslední hotové zboží z výroby. Takto bylo uskladněno zboží v hodnotě 1,813,169 Kčs, a skládá se poněkud z různé kůže, nesserových pouzder, hřebců, štětců na holení, břitev, obtahovacích řemenů, mancirových nůžek, pilníků, a pinset, stroje a polotovary byly uskladněny v podkrovních místnostech na dvoře postavené výrobní dílny.

Obviněná B. přišla do domu obviněného B. v r. 1946 jako hospodyně obviněného a v r. 1950 v říjnu se za něho provdala. Obviněná věděla, že ukrývají zboží, kterého je nedostatek, neboť pomáhala při urovňování tohoto zboží v podkroví a na přání obviněného prohlížela v jakém stavu se dále nachází, zda na ně nezateká voda. Také při stěhování nábytku k její matce do P.

byly přiloženy dva balíky tohoto zboží, které obviněný chtěl v P. u svých bývalých známých obchodních rozprodat .

Obviněný B. na svoji obhajobu udává, že neměl možnost toto zboží prodat, neboť se obával, že když by nabízel toto zboží, byl by pokutován, neboť v likvidaci prodali známému soukromému obchodníkovi část zboží a platili 5.000 Kčs pokuty ONV . Po likvidaci se staral o odprodej tím způsobem, že požádal živnostenského referenta ONV o prodej polotovarů, papírů a hotových výrobků . Také požádal svědka H., zda-li by nevěděl o kupci na různý papír, polotovary a zboží. Tento svědek obstaral zřejmě, ale ke koupi nedošlo . 0

Obviněná B. doznává, že o tomto zboží věděla, ale hájí se tím, že do října r. 1950 byla u obviněného jen hospodyní, a i později jako žena obviněného považovala toto zboží výhradně za majetek obviněného B., a celé jejich manželství bylo vedeno v tom smyslu, že neměla vůbec možnost působit na obviněného v tom směru, aby zboží bylo prodáno socialistickému sektoru .

Obhajoba obou obviněných je nepodstatná, neboť obviněný se sice obrátil na živnostenského referenta ONV, ale jen co se týkalo polotovarů / to jest zboží, které zůstalo nedochotveno z výroby. Tento skutečně nevěděl, kterému podnikovi by měly být zaslány polotovary k dochotvení, ale z hotových výrobků podle doznání samého obviněného a podle svědecké výpovědi H. nabízel obviněný pouze papír, a polotovary. Hotové výrobky, které u obviněného byly nalezeny, rozhodně nikomu nenabízel, což je zřejmé i z té okolnosti, že tohoto zboží je nedostatek a zájem na trhu o toto zboží je značný. Obviněná B. pak pomáhala B. uskladnit věci na půdě, věděla tedy o jaké zboží se jedná a jaké množství je tohoto zboží. Společně se svým nabytkem posílala část zboží do P. za tím účelem, aby bylo rozprodáno soukromému sektoru a prohlížela zboží, je-li uskladněno tak, aby později, to znamená

až by bylo možno soukromě podnikat, bylo v dobrém stavu a mohla se pořídit na bezprachém zisku, který by z prodeje zboží plynul.

Ze shora uvedeného zjištění dospěl soud k přesvědčení, že obviněný Jan B. dopustil se nekalého jednání podle §u 134 /1, 2 a / tr.z. neboť ukryval předměty denní potřeby, což by mohlo ohrozit plynulé zásobování části obyvatelstva Ch., neboť ukrytého zboží je takové množství, že některými druhy bude moci býti zásobeno obyvatelstvo celého kraje, a v této okolnosti spatřuje soud zvláště přitěžující okolnost. Tato okolnost s trestným činem zpravidla spojená nebývá, a pro svou důležitost zvyšuje nebezpečnost činu obviněného pro společnost /§ 75 odst. 4 tr.z. /.

Rovněž Anna B. se dopustila nekalého jednání, které by mohlo ohrozit plynulé zásobování zapravenými předměty, předměty potřeby alespoň části obyvatelstva Ch., avšak u této obviněné neshledal soud zvláště přitěžující okolnost ve smyslu §u 134 2 a / tr.z. a § 75 odst. 4 tr.z., neboť činnost její byla mnohem menší intenzity, než činnost spoluobviněného Jana B. a ukryvané zboží pocházelo z výroby obviněného Jana B.

Trest obviněnému B. byl vyměřen dle §u 134 odst. 2 a obv. B. dle §u 134 odst. 1 tr.z. Při výměře trestu přihlédl soud k velké společenské nebezpečnosti trestného činu obviněných, neboť po 4 roky shromažďovali toto zboží, tedy od významného roku 1948. Tím oni a mnozí jim podobní takovými cestami odčerpávali zboží z trhu v době pro naše hospodářství nejtěžší, aby brzdili cestu k socialismu a pomáhali reakci. Nevěřili v sílu dělnické třídy a očekávali stále, že se vrátí pro ně tak nezapomenutelné časy první republiky. Obviněný B. měl svojí buržoasní morálku, které je vyjádřena tím, že svoje zboží dával na půdu, ale považoval za samozřejmé, že co pro svoji potřebu potřeboval si z celého národního produktu bral.

K osobě obviněného B. je nutno zdůraznit, že vyšel z rodiny dělnické, ale na tuto okolnost zapoměl úplně, a spojením a osobním stykem s ředitelem agrární banky H. , továrníkem F. a ředitelem Pražské úvěrní banky V. se dostal do řad továrníků, největších to vykořisťovatelů pracujících.

Obviněná B. pochází z malozemědělské rodiny a pracovala s rodiči na hospodářství. Provádala se za vedoucího bývalé firmy Baťa, s kterým se za 4 roky rozvedla, neboť Baťův systém nedával dobrou existenci jejímu muži. Z tohoto manželství měla dvě děti, s kterými žila zase u své matky a musila si různou prací starat o výdělek. Přesto však hledala lepší možnost obživy, a přijala místo hospodyně na nasavské faře, odkud šla jako hospodyně v roce 1946 k obviněnému B., který byl vdovec a v roce 1950 se stala jeho ženou, přes věkový rozdíl 29 let.

Soud má za to, že uložený trest odnětí svobody zároveň s tresty vedlejšími jsou úměrné vině obviněných, a u obviněné B. postačí k tomu, aby si uvědomila, že největší cenu pro člověka má to, co si svojí poctivou prací získá. Obviněnému B. přitěžovalo, že projevil trest. činem nepřátelství k lidově-demokratickému řádu republiky, a v trestném činu pokračoval delší dobu, / § 20 písm. a a g / nepolehčovalo mu ničeho. Obviněná B. ničeho nepolehčovalo, avšak přitěžovalo jí, že také projevila s trestným činem nepřátelství k lidově-demokratickému řádu republiky.

Výrok o propadnutí jmění u obviněného B. se opírá o zákonné ustanovení §u 134 odst. 2 tr.z. U Obou obviněných byla výslovně ztráta čestných práv občanských a sice u obviněného B. na dobu 10 let a u obviněné B. na dobu pěti let, poněvadž oba obvinění projevíli svůj činem nepřátelství k lidově-demokratickému řádu republiky / § 43 odst. 1 tr.z. / .

72

Obviněné B. [redacted] byl uložen peněžitý trest dle §u 134 odst. 1 tr.z
směrný jejímu jmění, a soud přihlídl také k tomu, aby peněžitý trest
znamenal citelné omezení majetku obviněné B. [redacted], pokud jej ma-
byla bezpracným ziskem.

Výrok o uložení vedlejšího trestu uveřejněný v rozsudku u obou
obviněných byl uložen podle §u 54 tr.z, proto, že toho vyža-
duje důležitý obecný zájem, neboť obvinění jednali na veřejnost tak,
jako by šli za dnešního lidovědemokratického zřízení v nedostatku,
a byla proto celá veřejnost ob[redacted] pobouřena při odvážení takového
množství zboží od obviněných.

Výrok o náhradě nákladů trestního řízení jest odůvodněn
§em 73 tr.z. 10-9

Poučení o odvolání: Proti tomuto rozsudku je možno
požádat odvolání do 3 dnů od vyhlášení rozsudku nebo od doru-
čení písemného rozsudku ke krajskému soudu v Pardubicích prostřed-
nictvím podepsaného soudu.

V Ch r u d i m i, dne 24. února 1953.

Kanc. doruč: zástupcům obviněných
okres. prokurátorovi.

Ka1.3 dny pravomoc.

Kolešová

došlo _____ 5/3/53.
opsáno _____
převzato _____
vypravěno _____